

Sygn. akt VII U 1508/16

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2017 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy F. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o przeliczenie wysokości emerytury

na skutek odwołania F. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 31 sierpnia 2010 r., znak: (...)

postanawia:

odrzucić odwołanie.

UZASADNIENIE

F. D. w dniu 27 września 2016 r. wniósł do tutejszego Sądu odwołanie (k. 2 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego odrzucenie na podstawie art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c., ponieważ ubezpieczony nie zaskarżył konkretnej decyzji (k. 4 a. s.).

Odwołujący wezwany zarządzeniem do usunięcia braków formalnych odwołania, w dniu 17 października 2016 r. wskazał, że odwołuje się od decyzji organu rentowego z dnia 31 sierpnia 2010 r., znak: (...) (k. 7-8 a. s.).

Sąd zważył, co następuje:

W myśl art. 477⁹ § 1 k.p.c. odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ,

w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji. Ponadto w myśl art. 477⁹ § 3 k.p.c. Sąd odrzuci odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się.

W tym przedmiocie powołać należy słuszne stanowisko Sądu Najwyższego, zgodnie z którym „w odrębnym postępowaniu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych postępowanie o przywrócenie terminu w odniesieniu do odwołania, czyli pisma wszczynającego postępowanie, nie jest stosowane. Sąd z urzędu, w

trakcie wstępnego badania sprawy, dokonuje nie tylko sprawdzenia zachowania przez stronę terminu do wniesienia odwołania, ale także - w przypadku stwierdzenia opóźnienia - ocenia jego rozmiar oraz przyczyny. Sąd ma dyskrecyjną możliwość potraktowania spóźnionego odwołania tak, jakby zostało wniesione w terminie. Może tego dokonać pod warunkiem uznania,

że przekroczenie terminu nie jest nadmierne oraz, że nastąpiło z przyczyn niezależnych od skarżącego. Stosownie do oceny tych okoliczności odwołanie odrzuca się albo nadaje mu bieg.” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 października 1999 r., sygn. akt II UKN 588/99)

Jak wynika z akt sprawy, organ rentowy wydał sporną decyzję w dniu 31 sierpnia 2010 r. Natomiast wnioskodawca odwołał się od ww. decyzji dopiero w dniu 27 września 2016 r. Tym samym ubezpieczony bezspornie przekroczył 30-dniowy termin na wniesienie środka odwoławczego. W ocenie Sądu złożone przez ubezpieczonego odwołanie od spornej decyzji nastąpiło z jednoznacznym przekroczeniem terminu na dokonanie tej czynności procesowej. Jednocześnie Sąd nie dostrzegł żadnych okoliczności uprawdopodobniających, że przekroczenie terminu nastąpiło z przyczyn niezależnych od wnioskodawcy. Odwołujący się w żaden sposób nie wykazał bowiem, że zaistniały jakiegokolwiek niezależne od niego okoliczności uniemożliwiające mu zaskarżenie decyzji w ustawowym terminie. Sąd Okręgowy w oparciu o poczynione ustalenia stwierdza jednoznacznie, iż brak jest podstaw do przyjęcia, że wniesienie odwołania po upływie terminu nastąpiło bez winy odwołującego się, a co za tym idzie spełniona została przesłanka art.477⁹ § 3 k.p.c. nakazująca odrzucenie odwołania.

Z tych względów, Sąd Okręgowy w oparciu o powołane przepisy orzekł, jak w sentencji postanowienia.

Zarządzenie: (...)

(...)

(...)